

ЖИВИЯТ ХРИСТОС

СВИДЕТЕЛСТВО НА АПОСТОЛИТЕ

ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Kато отбелязваме раждането на Иисус Христос преди две хилядолетия, ние даваме своето свидетелство за реалността на Неговия несравним живот и безкрайната добродетел на Неговата велика единителна жертва. Никой друг не е оказвал толкова дълбоко влияние върху всички хора, които никога са живели или тепърва ще живеят на тази земя.

Той беше Великият Иехова на Стария завет, Месията на Новия завет. Под ръководството на Своя Отец Той бе Създателят на земята. „Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало“ (Иоана 1:3). Въпреки че беше безгрешен, Той бе кръстен, за да изпълни всичко, що е право. Той „обикаляше, за да прави благодеяния“ (Деянятия 10:38), а беше презиран за това. Неговото Евангелие беше послание на мир и добра воля. Той настоятелно молеше всички да следват Неговия пример. Той крачеше по пътищата на Палестина, като изчляваше болните, правеше слепите да прогледнат и възкресяваше мъртвите. Той учеше за истините на вечността, за реалността на нашето доземно съществуване, за целта на нашия живот на земята и за възможностите за синовете и дъщерите Божии в идния живот.

Той въведе причастието, което да напомня за Неговата велика единителна жертва. Той беше арестуван и осъден по фалшиви обвинения, обявен за виновен, за да е доволна тълпата, и осъден да умре на кръста на Голгота. Той даде Своя живот, за да извърши Единението за греховете на цялото човечество. Това бе велик изкупителен дар в полза на всички, които са живели или ще живеят на земята.

Ние тържествено свидетелстваме, че Неговият живот, който заема централно място в човешката история, нито започна във Витлеем, нито завърши на Голгота. Той беше Първородният на Отца, Единородният Син в пътта, Изкупителят на света.

Той възкръсна от гроба, за да „стане първият плод на починалиите“ (1 Коринтяните 15:20). Като възкръснал Господ Той отиде сред онези, които беше обичал през живота Си. Той също така служи сред Своите „други овце“ (Иоана 10:16) в древна Америка. В наши дни Той и Неговият Отец се явиха на момчето Джозеф Смит, поставяйки началото

на отдавна обещаната епоха, когато ще се „изпълният времената“ (Ефесяните 1:10).

Пророкът Джозеф пише за Живия Христос: „Очите Му бяха като пламък от огън, косата на главата Mu беше бяла като чист сняг, лицето Mu светеше повече от яркостта на слънцето, а гласът му беше като звука на връхлитачи големи води, тъкмо гласът на Иехова, казвайки:

Аз съм първият и последният; Аз съм Този, Който живее, Аз съм Този, Който беше убит, Аз съм вашият ходатай пред Отца“ (У. и З. 110:3–4).

За Него Пророкът също така е заявил: „И сега, след много свидетелства, които са били дадени за Него, това е свидетелството, последното от всички, което ние даваме за Него: Той е жив!“

Зашщото ние Го видяхме, тъкмо от дясната страна на Бога и чухме гласа, който дава свидетелство, че Той е Единородният на Отца,

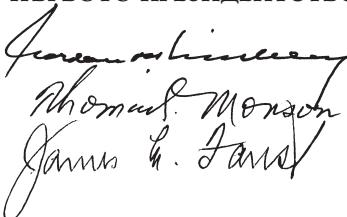
че чрез Него, и посредством Него, и от Него световете съществуват и бяха създадени, и че жителите им са родни синове и дъщери Божии“ (У. и З. 76:22–24).

Ние тържествено заявяваме, че Неговото свещеничество и Църквата Mu са възстановени на земята – „съградени върху основата на апостолите и пророците, като е крайъгълен камък сам Христос Иисус“ (Ефесяните 2:20).

Ние свидетелстваме, че някой ден Той ще се върне на земята. „И славата Господна ще се яви, и всяка твар купно ще я види“ (Исаия 40:5). Той ще управлява като Цар на Царете и ще царува като Господар на Господарите, и всяко коляно ще се преклони пред Него, и всеки език ще Го славослови. Всеки един от нас ще застане пред Него, за да бъде съден според делата си и според желанията на сърцето си.

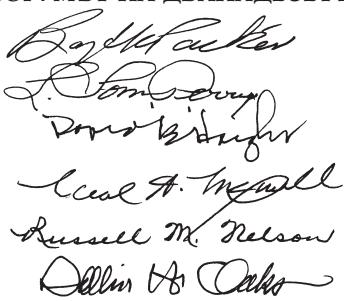
Ние даваме свидетелство като Негови апостоли, ръкоположени по надлежния ред, че Иисус е Живият Христос, безсмъртният Божий Син. Той е великият цар Емануил, Който днес стои от дясната страна на Своя Отец. Той е светлина, животът и надеждата на света. Неговият път е пътеката, която води към щастие в този живот и към вечен живот в идния свят. Да благодарим на Бог за несравнимия дар на Неговия божествен Син.

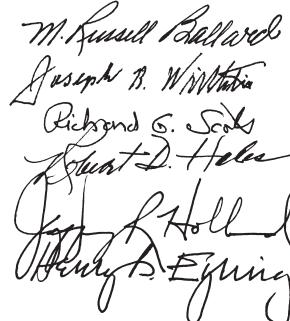
ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Thomas M. Smith
James H. Faust

1 януари 2000 г.

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТТЕ

Raymond L. Baker
L. Tom Perry
Dale B. Bidwell
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Olin W. Oaks

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Gerald D. Anderson
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring